

Bir Adamın Bir Yürekte Ölme Seramonisi

– Nâzenin · 03 Ocak 2020

Bir adamın içimde öldüğünü hissediyorum. Aslında ölmüyor öldürüyor kendini...
İlgisizlik bıçağıyla bıçaklıyor
Umutsuzluk silahını ateşliyor alınına...

Bazen sesli bazen sessiz çığlıklarımı duymadı.
Beni sensiz bırakma, sana ihtiyacım var çünkü seni seviyorum değişimi duymadı.
Ya cepte gördü ya umursamadı.
Kendi kendini öldürdü içimde...
Ölmemesi için elimden geleni yaptım.
Her gün yüzünü hatırlamaya çalıştım.
Ama o ölmek istedi ki vurdu kendini içimde
Bana da iyi insandı deyip gömmek düşünüyor.
Kolay değil tabiki yürek yangınını bir çırpıda silmek.
Bir tanem Can param dediğini silmek kolay değil tabiki.
Yirmi dört saat onunla, hayaliyle yaşarken ve hiç bir dünya telaşına değişmemişken
İmkansız imkanı hale getirmeye çabalamışken
Attı kendini gönlümün uçurumundan...
Onu içimde tamamen unutarak öldürmek istedim.
Ama her defasında kendisini hatırlattı.
Çıkmadı hayatımdan girmedi de hep eşikte bekler gibi yaptı.
Ama yinede teşekkür ederim bana aşkı yaşattı.
Yaşattı derken yokluğunda çektiğim acıdan bahsediyorum.
Sayesinde insanlığa bir adım daha yaklaştım.
İnsanlığı biraz daha anladım.
Sayesinde şiire yaklaştım.
Şarkı sözleri anlam kazandı içimde
Belki sayende gülüşüm güzelleşecek
Sayende beklentim azaldı insanlardan
Sayende sessizleştim.
Sayende hissizleştim.
Dalgalar kadar umutsuz oldum.
Küstüm sana ve her şeye
Yüreğimde kırgınlığı hissediyorum.
İlgisizliğine teşekkür ederim.
Ümit etmiyorum bir şey senden

Teşekkür ederim vermediğin için bir az olsun.
Çünkü ümit işkenceyi uzatır.